

„Voi L-ați răstignit” – un subiect mai actual ca niciodată

18 martie 2004

Robert J. Wieland

Cincizecime este un cuvânt mare pentru creștini. A apărut la 50 de zile după învierea lui Isus. Ucenicii se adunaseră pentru studiu și rugăciune cu zece zile înainte, așa că, la ziua Cincizecimii erau toți, în sfârșit, în completă armonie și unitate, “în același loc” (Fapte 2,1). (Să grăbească Dumnezeu ziua în care “apostolii” Săi de astăzi vor ajunge “în același loc” cu privire la evanghelia veșnică).

O mare binecuvântare s-a coborât peste ei în acea zi. S-a manifestat adevăratul “dar al limbilor” ca fiecare, din orice parte a lumii ar fi fost, să poată înțelege corect vestea bună. Duhul Sfânt a fost oferit într-o așa măsură cum nu s-a mai văzut până atunci.

Ce putere fenomenală a fost în acea solie de la Cincizecime, încât să producă o autentică convertire asupra a 3000 de oameni, într-o singură zi? A fost un lucru pe care nici Pavel nu a reușit să-l exprime atât de bine? O scriitoare înțeleaptă a scris: “Adevăruri mari, care au rămas ascunse și neînțelese din ziua Cincizecimii, trebuie să strălucească în puritatea lor naturală.” A strălucit în ziua Cincizecimii un adevăr atât de mare, pe care chiar apostolul Pavel nu a reușit să-l predice? Da, se pare că a strălucit. Vorbind unei mulțimi de mii de oameni, din toate neamurile și limbile, Petru a spus răspicat că ei L-au răstignit pe Fiul lui Dumnezeu: “Să știe bine, deci, toată casa lui Israel, că Dumnezeu a făcut Domn și Hristos pe acest Isus pe care L-ați răstignit voi” (Fapte 2:36). Câteva zile mai târziu, el le-a spus din nou: “Voi v-ați lepădat de Cel Sfânt și Neprihănit, și ați cerut să vi se dăruiască un ucigaș. Ați omorât pe Domnul vieții pe care Dumnezeu L-a înviat din morți; noi suntem martori ai Lui” (3:14-15). Nimic, în toate epistolele lui Pavel, nu este atât de puternic, atât de direct, atât de izbitor!

Rezultatul? S-a produs o pocăință mai profundă ca niciodată. Uciderea Fiului lui Dumnezeu este cel mai mare păcat comis vreodată. Pocăința pentru un asemenea păcat va fi experiența cea mai profundă pe care o va cunoaște inima omenească. “Își vor întoarce privirile spre Mine, pe care Lau străpuns... Și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe singurul lui fiu.”

Credeți că ar fi posibil ca predica lui Petru să ni se potrivească și nouă, celor de astăzi?